

Resolució 682/2019, de 31 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 380/2019

Administració reclamada: Diputació de Barcelona

Informació reclamada: Relació nominal de les persones alliberades sindicals.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: La persona reclamant hauria de saber que allò que es demana a l'Administració és el que exposa la seva sol·licitud i no el que interpreta calladament que voldria demanar; la Diputació de Barcelona, l'APDCAT, la GAIP i les diverses persones afectades per la sol·licitud han dut a terme nombroses actuacions i han formulat diverses consideracions sobre la base del que s'havia sol·licitat de forma clara i indubtable; que després de tots aquests tràmits (que s'han allargat anormalment en el temps per la necessitat de traslladar la sol·licitud a les quinze persones afectades i, sobretot, degut a la necessitat d'organitzar la seva participació en un procediment de mediació que havia demanat la persona reclamant i del que finalment ha desistit) la persona reclamant pretengui obtenir una informació del tot diferent a la sol·licitada és del tot inadmissible i mancat de consideració envers els esforços i recursos públics esmerçats; el procediment de reclamació davant la GAIP és un procediment de revisió de l'actuació administrativa en relació amb una sol·licitud d'informació pública i són requisits essencials d'aquest procediment de reclamació l'existència de la sol·licitud prèvia d'informació i la congruència entre ella i l'objecte de la Reclamació, perquè només es pot reclamar en relació amb una pretensió sobre la qual s'ha pogut pronunciar l'Administració reclamada. El cas és, tanmateix i com posa de manifest l'informe aportat per l'APDCAT, no és pertinent l'aplicació de l'article 23 LTAIPBG perquè la difusió de la informació sol·licitada pròpiament no revela la filiació sindical, que en bona lògica les persones alliberades ja han revelat voluntàriament amb anterioritat, a partir del moment que s'han postulat per representar les treballadores i els treballadors de la Diputació. Així mateix, i als efectes de la ponderació requerida per l'article 24 entre els drets i interessos favorables i contraris a l'accés sol·licitat per poder difondre dades personals no especialment protegides, aquesta ponderació s'ha de decantar necessàriament a favor de l'accés, perquè els interessos públics favorables a ell (els recursos públics esmerçats en la retribució del personal alliberat, el coneixement per part dels treballadors de les persones que tenen una dedicació professional a defensar els seus interessos, entre altres) són molt més rellevants que els favorables a la protecció de les dades sol·licitades.

Paraules clau: Diputacions. Personal. Alliberats sindicals. Reclamació contra desestimació. Publicitat activa. Persones afectades. Oposició de les persones afectades. Límits. Dades personals especialment protegides. Filiació sindical. Congruència de la reclamació. Mediació. Renúncia a la mediació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 21 de juny de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 380/2019, presentada contra la Diputació de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita inicialment el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 26 d'abril de 2019 la persona reclamant indica a la Diputació de Barcelona que no informa en el seu web de transparència de la identitat de les persones alliberades sindicals d'aquesta Administració. Considera que la publicació d'aquesta identitat és obligada per l'article 9.2 LTAIPBG. Fa diverses consideracions basades en l'LTAIPBG per argumentar la necessitat de donar difusió a aquesta informació i el dret de la persona reclamant a accedir-hi. Sol·licita rebre en format PDF "la relació nominal de les quinze persones alliberades".
3. El 7 de juny de 2019 la Diputació de Barcelona dóna resposta a la sol·licitud anterior. Argumenta que la informació que publica al web de transparència sobre alliberats sindicals respon a allò que li exigeix l'article 9.2 LTAIPBG. Argumenta també que l'accés a la informació sol·licitada seria impedit pel límit de l'article 23 LTAIPBG (dades personals especialment protegides, en aquest cas les que revelen filiació sindical); explica que s'hauria donat trasllat de la sol·licitud a les persones alliberades afectades, en aplicació de l'article 31 LTAIPBG i la Diputació hauria rebut al·legacions d'oposició a la difusió de la informació sol·licitada; la Diputació assenyala que les persones afectades no han consentit l'accés, ni han fet difusió pública de les seves dades prèviament a la sol·licitud de l'accés.
4. La Reclamació presentada el 21 de juny de 2019 indica que la difusió dels noms sol·licitats no revela la filiació sindical, que ja va ser divulgada amb les candidatures. Invoca l'article 9.2.e del Reglament UE/2016/679, de protecció de dades, segons el qual no seria d'aplicació el tractament a les dades que la persona interessada ha fet manifestament públiques. Argumenta la rellevància que té des del principi de transparència la divulgació de la informació sol·licitada.
5. L'1 de juliol de 2019 la persona reclamant aporta informació addicional a la GAIP, relativa a un informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, segons el qual seria legítima la divulgació de la identitat de les persones alliberades sindicals.
6. L'1 de juliol de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a la Diputació de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà la Diputació en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
7. El 17 de juliol de 2019 la GAIP rep de part de la Diputació de Barcelona la documentació requerida a què fa referència l'antecedent anterior. Reitera els arguments de l'antecedent 3, que bàsicament deneguen l'accés sol·licitat per entendre que suposaria divulgar dades personals especialment sensibles (filiació sindical), protegides per l'article 23 LTAIPBG. També comunica a la GAIP la relació de les persones afectades per la Reclamació, així com dos escrits de representants del sindicat Comissions Obreres (CCOO), que argumenten que legalment només és exigida la publicació del nombre d'alliberats sindicals, però no la seva identitat, i que aquesta dada és

especialment protegida per la legislació de protecció de dades personals, motiu pel qual s'oposen a la divulgació de la identitat dels alliberats sindicals de CCOO a la Diputació de Barcelona.

8. El 22 de juliol de 2019, un cop constatat que la denegació de la informació sol·licitada s'empara en la legislació de protecció de dades personals, la GAIP demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT) l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG i comunica a les parts l'ampliació prevista per aquest motiu per l'apartat 9 del mateix precepte.
9. El 25 de juliol de 2019, després d'haver rebut de part de la Diputació de Barcelona les dades necessàries per practicar notificacions a les 15 persones afectades per la Reclamació, la GAIP les trasllada la Reclamació i les dóna 10 dies per formular-hi al·legacions, en aplicació del previst per l'article 34 RGAIP.
10. Entre el 30 de juliol i el 5 d'agost de 2019 la GAIP rep les al·legacions de vuit de les persones afectades, que coincideixen en oposar-se a l'accés sol·licitat amb els mateixos arguments de CCOO (anteriorment 7).
11. El 10 de setembre de 2019 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou afirmant que *“el dret a la protecció de dades no impedeix lliurar a la persona reclamant la informació sobre el nom i cognoms dels representants dels treballadors que han estat designats com alliberats sindicals”*. Fonamenta aquesta conclusió bàsicament en les consideracions següents: *“L'accés al nom i cognoms del treballadors públics que han estat designats com alliberats sindicals, en la seva condició de representants dels treballadors, no incorreria en la prohibició prevista a l'article 23 LTC, en la mesura que aquestes persones ja haurien revelat la seva afiliació sindical amb anterioritat en els corresponents procediments electorals. No obstant això, atès que el que es sol·licita no és només la vinculació amb un determinat sindicat, sinó la condició d'alliberat caldrà tenir en compte l'article 24.2 de l'LTC per efectuar una ponderació raonada entre l'interès públic en la divulgació d'aquesta informació i el dret de les persones interessades. Tot i que d'acord amb l'article 18.2 de l'LTC, l'exercici del dret d'accés no resta subjecte a motivació, el fet que el sol·licitant expressi quina és la finalitat que persegueix i, en definitiva, els motius pels quals interessa conèixer la informació, afegeix un element molt important a tenir en compte per determinar si es pot concedir l'accés, ja que la finalitat, d'acord amb l'article 24.2 b) LTC, és un dels elements de ponderació entre l'interès públic en la divulgació de la informació i el dret de les persones afectades. En el cas que ens ocupa, qui sol·licita l'accés és un funcionari de la Diputació que manifesta que la finalitat de conèixer el noms i cognoms dels alliberats sindicals és saber qui ha estat designat per exercir funcions sindicals en la seva condició de representants dels treballadors per tal de poder avaluar la dedicació d'aquestes persones de cara a properes eleccions. En aquest sentit, no es pot negar que els crèdits horaris que gaudeixen els alliberats sindicals tenen una incidència en l'organització i funcionament dels centres de treball on aquells desenvolupen les seves funcions. I, en el cas dels representants dels treballadors, precisament per realitzar les tasques de representació que tenen*

encomanades, la transparència en la seva designació com alliberats sindicals, permet a la resta de treballadors que els han elegit tenir elements necessaris per tenir coneixement i poder avaluar l'activitat sindical desenvolupada, que en darrer terme ha de redundar en una protecció del dret fonamental a la llibertat sindical. Per altra banda, l'afectació per a la privacitat de les persones afectades, en poder-se conèixer el règim horari de la seva dedicació a l'activitat sindical i, en conseqüència, la reducció de la seva jornada laboral en tasques pròpies del seu lloc de treball a l'administració, no seria major que la que es deriva del coneixement del règim horari de qualsevol treballador públic, que es pot obtenir a partir del seu nomenament (públic) i de la publicació del règim horari del lloc de treball contingut a la Relació de llocs de treball. En definitiva, no sembla que es produeixi un major perjudici a la seva privacitat per la divulgació de les dades identificatives de nom i cognom de les persones alliberades sindicals que tenen la condició de representants dels treballadors i, en canvi, el seu coneixement garanteix la transparència i el control sobre l'aplicació dels acords sindicals per part de la resta de treballadors”.

12. El 16 de setembre de 2019 la GAIP trasllada l'informe de l'APDCAT a les parts i inicia les actuacions per convocar la primera sessió de mediació, a la qual hi han de ser convidades les parts i les terceres persones afectades.
13. El 4 d'octubre de 2019 la persona reclamant comunica a la GAIP l'informe de l'APDCAT indicat a l'antecedent 11, demana que sigui comunicat a la Diputació i requereix que se li lliuri la informació sol·licitada en format PDF.
14. El 29 d'octubre de 2019 la persona reclamant comunica a la GAIP que desisteix del procediment de mediació i precisa que “malgrat que en la meua sol·licitud a la Presidència de l'ORGT de data 26 d'abril de 2019 demanava la relació nominal de les quinze persones alliberades, el que realment estava demanant era el compliment de l'article 9.1.i LTAIPBG, la còpia dels convenis, acords o els pactes de naturalesa funcional, laboral i sindical en els que l'Administració i els sindicats havien pactat l'alliberament de quinze persones”. Tot seguit argumenta diverses consideracions sobre quines persones poden ser alliberades sindicals i quins drets poden tenir i sobre el seu dret a obtenir la informació en els termes precisats.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “*Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol*”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte

de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. *Determinació de la informació reclamada*

Mentre que la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2 es planteja en uns termes donats ("Relació nominal de les quinze persones alliberades"), a la precisió indicada a l'antecedent 14 la persona reclamant indica que el que realment volia demanar en aquella sol·licitud és el compliment de l'obligació establerta per l'article 9.1.i LTAIPBG i els acords entre la Diputació i els sindicats en matèria dels alliberats sindicals.

La persona reclamant hauria de saber que allò que es demana a l'Administració és el que exposa la seva sol·licitud i no el que interpreta calladament que voldria demanar. La Diputació de Barcelona, l'APDCAT, la GAIP i les diverses persones afectades per la sol·licitud han dut a terme nombroses actuacions i han formulat diverses consideracions sobre la base del que s'havia sol·licitat de forma clara i indubtable; que després de tots aquests tràmits (que s'han allargat anormalment en el temps per la necessitat de traslladar la sol·licitud a les quinze persones afectades i, sobretot, degut a la necessitat d'organitzar la seva participació en un procediment de mediació que havia demanat la persona reclamant i del que finalment ha desistit) la persona reclamant pretengui obtenir una informació substancialment diferent a la sol·licitada és del tot inadmissible i mancat de la menor consideració envers els esforços i recursos públics esmerçats.

Aquesta Resolució s'ha de pronunciar sobre allò que va ser sol·licitat efectivament a la Diputació, és a dir, l'accés a una relació electrònica, en format PDF, de les quinze persones alliberades per les seves funcions sindicals a la Diputació de Barcelona. El procediment de reclamació davant la GAIP és un procediment de revisió de l'actuació administrativa en relació amb una sol·licitud d'informació pública i són requisits essencials d'aquest procediment de reclamació l'existència de la sol·licitud prèvia d'informació i la congruència entre ella i l'objecte de la Reclamació, perquè només es pot reclamar en relació amb una pretensió sobre la qual s'ha pogut pronunciar l'Administració reclamada.

Per tant, aquesta Resolució es pronuncia sobre la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 i descarta per incongruents les consideracions reflectides per l'antecedent 14.

3. *Dret d'accés a la informació sol·licitada*

La informació sol·licitada (la relació nominal de les quinze persones alliberades sindicalment a la Diputació de Barcelona) és sens dubte informació pública, atesos els termes en què defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, perquè està en poder de l'Administració sol·licitada que, entre altres coses, coneix que dediquen part o la totalitat del seu temps de treball a tasques sindicals i paga les seves nòmines per l'exercici d'aquestes funcions. Pel fet de ser informació pública, en aplicació dels articles 18 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits legals que puguin determinar el contrari.

En aquest cas s'ha invocat el límit legal de la protecció de les dades personals i, més encara, de dades personals especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG: el nom vinculat a la filiació sindical. Segons aquest precepte, les sol·licituds d'accés a la informació pública que continguin dades personals relatives a la filiació sindical han de ser denegades. És per aquest motiu que la Diputació ha desestimat la sol·licitud i que el sindicat Comissions Obreres i bona part dels alliberats i de les alliberades sindicals afectades han manifestat la seva oposició al lliurament de la informació sol·licitada.

El cas és, tanmateix i com posa de manifest l'informe aportat per l'APDCAT, no és pertinent l'aplicació de l'article 23 LTAIPBG perquè la difusió de la informació sol·licitada pròpiament no revela la filiació sindical, que en bona lògica les persones alliberades ja han revelat voluntàriament amb anterioritat, a partir del moment que s'han postulat per representar les treballadores i els treballadors de la Diputació. Així mateix, i als efectes de la ponderació requerida per l'article 24 entre els drets i interessos favorables i contraris a l'accés sol·licitat per poder difondre dades personals no especialment protegides, aquesta ponderació s'ha de decantar necessàriament a favor de l'accés, perquè els interessos públics favorables a ell (els recursos públics esmerçats en la retribució del personal alliberat i el coneixement per part dels treballadors de les persones que tenen una dedicació professional a defensar els seus interessos, entre altres) són molt més rellevants que els favorables a la protecció de les dades sol·licitades.

En base a les anteriors consideracions, l'APDCAT conclou que la legislació de protecció de dades personals no s'oposa a l'accés sol·licitat, conclusió que és compartida per la GAIP que, en conseqüència, declara que és procedent facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada.

4. L'oposició de les persones afectades i els seus efectes

Els antecedents 7 i 10 posen de manifest que el sindicat CCOO i la major part de les persones afectades s'oposen a què la Diputació faciliti a la persona reclamant la informació sol·licitada. Aquesta oposició es fonamenta bàsicament en la consideració que les obligacions de transparència establertes per l'article 9.2 LTAIPBG requereixen la difusió del nombre d'alliberats sindicals, però no de la seva identitat, i que aquesta és una dada especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG.

Sobre la referència a l'abast de les obligacions de publicitat activa establertes per l'article 9.2 LTAIPBG, cal dir que no és aquesta la qüestió que es dirimeix en aquest procediment. Aquesta Reclamació no té per objecte el compliment de les obligacions de publicitat activa de la Diputació de Barcelona, sinó el dret d'accés a les dades sol·licitades, que és una cosa diferent. Les obligacions de publicitat activa tenen un àmbit material limitat (el del títol II LTAIPBG i altres disposicions que el complementin), mentre que l'àmbit material del dret d'accés a la informació pública abasta tota la informació que és en poder de l'Administració. El fet que una informació (la identitat dels representants sindicals) no hagi de ser objecte de publicitat activa (tot donant per suposat que efectivament no hagi de ser-ho) no impedeix, ni

molt menys, que pugui ser objecte del dret d'accés a la informació pública, com és el cas que ens ocupa.

I en quant a la invocació que les dades sol·licitades són especialment protegides, el fonament jurídic anterior ha argumentat, d'acord amb l'APDCAT, que no és aquest el cas i que l'article 23 LTAIPBG no impedeix l'accés a la informació sol·licitada.

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent descartar les al·legacions presentades per les terceres persones afectades i, en representació dels seus drets i interessos, pel sindicat Comissions Obreres.

Nogensmenys, l'oposició indicada als paràgrafs anteriors comporta que calgui aplicar l'article 34.3 LTAIPBG, que estableix que "si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu". Així mateix, l'article 47.2 RGAIP fa extensiva aquesta mateixa cautela a les resolucions de la GAIP.

Atès que en aquest cas diverses persones alliberades sindicals han manifestat la seva oposició a l'accés sol·licitat, cal demorar, en relació amb elles, els efectes de l'estimació d'aquesta Reclamació fins a la seva fermesa, de conformitat amb el previst per les disposicions citades al paràgraf anterior.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 31 d'octubre de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 380/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir una còpia en format PDF de la relació de les persones alliberades sindicals de la Diputació de Barcelona, amb indicació dels noms i cognoms de cadascuna d'elles.
2. Requerir a la Diputació de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació estimada per l'apartat 1, relativa a les persones alliberades sindicals que no han manifestat la seva oposició a l'accés a aquesta informació, en el termini de 10 dies.
3. Requerir a la Diputació de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació estimada per l'apartat 1, relativa a les persones alliberades sindicals que han manifestat la seva oposició a l'accés a aquesta informació, dins del termini comprès entre els dos mesos i deu dies i els tres mesos, a comptar des de la data de recepció d'aquesta Resolució per les parts i per les terceres persones afectades, llevat que sigui impugnada en via contenciosa administrativa i es demani i s'obtingui una mesura judicial cautelar de suspensió, en allò que resulti d'ella. A aquests efectes, s'entén que la Diputació de Barcelona ha de lliurar la informació dins del termini fixat per aquest apartat tret que alguna de les terceres persones afectades li notifiqui la interposició d'un recurs contenciós administratiu contra aquesta Resolució, amb sol·licitud de mesures cautelars de suspensió, dins del termini de dos mesos i deu dies de la seva notificació, cas en el qual seria procedent el manteniment de la demora respecte de la persona o persones recurrents.
4. Requerir a la Diputació de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant i a les terceres persones afectades que informin a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Notificar a la Diputació de Barcelona la relació de persones afectades que han manifestat la seva oposició a l'accés a la informació sol·licitada.

7. Notificar aquesta Resolució a les parts i a les persones afectades que han participat en aquest procediment.
8. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 380/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.